

“ මගේම නොවන කවිය
ලකිම ඉරිදා, සංග්‍රහයෙහි
මංජුසාවෙහි පළවිය....”

ආර්යවංශ රණවීරගේ ‘බෙලි පල සුවඳ’ වැළඳගෙන සිපගත හැකි කවියක් ලාල් හෂගොඩ

“ඔහු තම සිත් ගත් කවිය ලෙස තෝරා ගත්තේ ආර්යවංශ රණවීර කවියාගේ ‘බෙලි පල සුවඳ’ කවියයි.”

කැමතිම කවිය ගැන ලියන්නැයි ආරාධනයකි. ඉතාමත් අපහසු වූ, නැතිනම් කිසිදුක කරන්නට බැරි වූ, කැමතිම කවිය තේරීම මගහැර කැමති කවිවලින් එකක් තෝරා ගනිමි. ආර්යවංශ රණවීර කවියාගේ ‘බෙලි පල සුවඳ’ මා තෝරා ගත් කවියයි.”

මහ ගෙදර පසෙකින් ඇති බෙලිගස් ගැන කෙරෙන පාදක චිත්‍රණයකින් කවිය ඇරඹේ. දැඩිව මුල් බැස ගත්, සවිබල වූ ඉපැරණි කඳක් ඇති, කොළ බුසියෙන් තොර අතු ඉති ගානේ පල දරන, බෙලි ගස් වර්ණ ගැන්වීමෙන් පෙනෙන්නේ ‘මහ ගෙදර’ නම් ගෘහයන් එහි සංස්කෘතියත්ය. දරුවා නිවසේ සිටියදී ද හගරයේ සිට පැමිණි පියෙක් ආපසු යද්දී ද භාත්පස සුවඳ ගන්වන්නේ ඒ සංස්කෘතිය තුළ තාත්තාගේ ගුණ සුවඳම යැයි හැගේ.

බෙලි පල සුවඳ

බෙලි ගස් තුනක් විය මහ ගෙදර වම් පස
කොයි කවර කාලයක ඒවා එහි පැන නැඟ
මහ ටයිටන්වරු තුන්දෙනෙකු වාගේ
දැඩිව පොළවට මුල් බැස
ගැට ගැට වැටුණු සවිබල
ඉපැරණි කඳුන් මත
ඕනෑවට වැඩිය අතු ඉති හා කොළ බුසියෙන් තොරව
මහගෙදර වම් පවුර පර්ද්දෙන් මතු වූයේ දැයි කියන්නට
දැන සිටියේ හැත තාත්තාවත්

අතු කිහිති කිහිති ගානේ
බෙලි පල දරන කාලයට
දවසේ අනෙක් කටයුතු අරඹන්නට පෙර
වේලි වැටුණු බෙලි අතු මතු කරන උල් කටු මඟහැර

ඇවිද බෙලි ගස් සෙවණෙහි
ගෙනැවිත් තබයි තාත්තා
ගෙයි මැද කනප්පුව මත
ච්ඡින බෙලිතුරු ලබා දුන් පලදාව

හිඳිබර දැස් පිසිමින් එන විට ගෙයි මැදට
තැන තැන දුඹුරු තිත් තිත් වැටුණු
රන්වන් රවුම් බෙලි පල සුවඳ
සිසාරා පැතිර ගොස් නිවස භාත්පස
දැස හිඳිමත පිසදමයි
සුවඳේ පෙගෙන සිත අවදි වේ

අම්මා තාත්තා බලන්නට
නගරයේ සිට පැමිණ යන විට ආපසු
කොටුවෙන් කඩා තාත්තා සාදා දෙන
ච්ඡවළ පලා හා අල බතල මල්ලෙහි උඩින්ම
ඉදුණු බෙලි පල දහයක් දොළහක් ද
තබන්නට අමතක නොකරයි තාත්තා කිසිවිටක

සුවදින් සුවඳවත් වෙයි ගමන් ගන්නා රිය
මහ ගෙදර සියුම් සුවඳක් බඩතරෙහි තබා
සඟවාගෙන සිටිත් ද බෙලි පල?
අම්මා රෝගීව වැටුණු විට
වයසක මාපියන් නගරයට කැටුව යන්නට
වැලිගම කඩේ මුදලාලිට
මහගෙදර විකුණූදා
තාත්තා ගෙයින් චිලියට බැස අන්තිම වරට
බෙලි ගස් යටට ගමන් කර උඩ බලා
'මුදලාලි මේ බෙලි හරි රසයි සුවඳයි' කියා
බිම බලා කරබාගෙන
රියට ගොඩවුණු අයුරු හොඳට මතකය

නගරයේ කුඩා බිම් කඩෙහි
ඉදි කළ නිවස ඉස්සරහින්ම
ඉන්දුවෙමී බෙලි පැළයක් ඒ දිනවලම
පැළ අළෙවි සැලකින් මීලට ගෙන
අවුරුදු තුන හතරකට පසු
කඳ තරමක් මහත් වූ විට
කොළ බහුල අතු මත්තෙහි
මතුටුණු බෙලි පල කිහිපයක්
බල බලා සිටි සිත් පහන් කර

ඇඟපත මහත් පුෂ්ටිමත් පල විය
දෝතින් ගන්නටත් අපහසුය
දෙක තුනකි
කොළ බහුල තරම් පල නැත
බද්ධ කළ බෙලිය ඒවා

රැගෙන ගියෙමි හා හා පුරා කියා
තැම්බූ බෙලි මද
ඇඳ මත ඔත්පලව වැතිර සිටින තාත්තා වෙත

තාත්තේ ගෙනාවා බෙලි මද
තරමක් දියරන තමයි
සීනි සිංගක්වත් දමා (වැඩිපුර නොවේ)
අනුභව කරමු
මහ ගෙදර බෙලි පල සුවඳ සිහි කර

ස්වභාවික වර්ණයෙන්ම කෙරෙන පැහැගැන්වීම අතරතුර 'සුවඳේ පෙරෙහ සිත අවදි වේ' 'සුවඳක් බඩතරෙහි සඟවාගෙන' ආදී මනහර කාව්‍යමය වර්ණයන්ද නිසා මේ කවිය මාසිතට තවත් සමීප විය.

ලෝදහමට පිටුපෑ නොහැකිය. අම්මා රෝගී වේ. මාපියන් නගරයට කැඳවාගෙන යාමට මහ ගෙදර විකිණීමට සිදු වේ. බෙලිගසට වාසි වූ ලක්ෂ්මියට මේ දහම් වළක්වාලිය නොහැක. 'මහා හැරයාමට' පෙර මේ ජීවිතය තුළ කෙතෙක් හැරයාමී තිබේද? වියපත් තාත්තාට මුහුණදීමට සිදුවන්නේ මෙම සත්‍යයටය. මේ හැරයාමේදී තාත්තාගේ හැසිරීම කෙබඳුවේද?

බෙලි ගස යටට ගමන් කර උඩ බලා
'මුදලාලි මේ බෙලි රසයි - සුවඳයි' කියා
බිම බලාගෙන කරබාගෙන
ඊයට ගොඩවූ අයුරු මතකය

විපමණය. ගස ගැන කරුණාවක් මිස කම්පාවක් නැත. ශාන්තය.

මහගෙදර නම් තමන්ගේ දෙවන ජීවිතය හැරයාමේදී තාත්තාගේ සිතුවිලි කෙබඳුවේද? වැලිගම මුදලාලිට බෙලි රස විඳින්නැයි කෙරෙන ඉල්ලීමකි. මගේ සිත තදින්ම වැළඳගත්තේ මිනිස් සබඳතාද ඉක්මවා යන මිනිසා සහ ගත අතර සබඳතාවය අතරාලාපයෙන් දක්වන මේ ගස රැකගන්නැයි කෙරෙන ආයාචනය කෙරෙහිය. බුද්ධිමත් ගැමි පියෙකුගේ මේ වදන් කිහිපය තුළ මහා කවියක් මම දකිමි. මගේ ඇල්මට හේතුව ඇත්තේ විතනය.

තාත්තාගේ හැසිරීම කෙබඳුවේද? බිම බලාගෙන කරබාගෙන, මේ කරබාගත්තේ වැලිගම මුදලාලිට නොවේ. මේ ලෝ දහම් පිළිගත් අයුරුය. මේ ගැමි බුද්ධිමතාට 'මහා හැරයාම' කෙතරම් පහසුවෙන් කළ හැකි වේවිද?

මා සඳහන් කළ මහා කවිය රඳවා ඇත්තේ කොහිද? වදන් රාසියකින් යුත් මංජුසාවක් තුළ නොවේද? ඒ අගනා මැණික දිළුලන්නේ විස්තරාත්මක පසුබිම් චිත්‍රය තුළ නොවේද? එම පසුබිම් කතනය නොමැතිව, මෙය නම් සංක්ෂිප්තව පැවසිය හැකි යැයි මම නොසිතමි.

කවිය මෙතැනින් අවසන් විය යුතු යැයි කෙනෙකු පවසන්නට ඉඩ තිබේ. නමුත් තවත් ඉදිරියට යන කවියා කරන්නේ බෙලි පල සුවඳ නැවත උත්ප්‍රාසයෙන් උත්කර්ෂයට නැංවීමය.

බද්ද කළ බෙලි පල රසින් අඩුය. පුතාට කළ හැක්කේ බද්ධ කළ ගසකින් කඩාගත් බෙලි තම්බා සීනි ටිකක් දමා තාත්තාට පිළිගැන්වීමය. නමුත් ඉදුණු බෙලි සුවඳ කොහෙන් ගෙනෙන්නද? පුතාගේ අඩු සීනි දැනුමට කළ හැක්කේ 'බෙලි පල සුවඳ' සිහිකර ගන්නැයි අයැදීමයි.

කවිය නැවතත් කාන්තිමත් වන්නේ මෙතැනදීය.

මම 'බෙලි පල සුවඳ' වැළඳගෙන සිපගනිමි.

